

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1999

N:o 244—252

SISÄLLYS

N:o		Sivu
244	Asetus sveitsiläisten vahinkovakuutusyhtiöiden toiminnasta Suomessa annetun asetuksen 5 ja 6 §:n muuttamisesta	729
245	Asetus suomalaisten vahinkovakuutusyhtiöiden toiminnasta Sveitsissä annetun asetuksen muuttamisesta	731
246	Asetus vakuutusyhtiön vakuutusmatemaatikosta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	732
247	Asetus vakuutusyhtiön toimintapääomaan luettavista eristä annetun asetuksen muuttamisesta ...	733
248	Asetus vakuutusyhtiön vastuuvelan laskentaperiaatteista	735
249	Asetus ensivakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhtiön vastuuvelan katteesta annetun asetuksen muuttamisesta	737
250	Vakuutusyhtiöasetus	740
251	Asetus palosuojelumaksusta annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen 4 ja 5 §:n muuttamisesta	742
252	Asetus vaarallisten tai merta pilaavien aineiden aluskuljetuksiin liittyvistä ilmoitusvelvollisuuksista annetun asetuksen muuttamisesta	743

N:o 244

Asetus

sveitsiläisten vahinkovakuutusyhtiöiden toiminnasta Suomessa annetun asetuksen 5 ja 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan sveitsiläisten vahinkovakuutusyhtiöiden toiminnasta Suomessa 19 päivänä kesäkuuta 1997 annetun asetuksen (608/1997) 5 ja 6 § seuraavasti:

5 §

Sen lisäksi, mitä ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 47 §:ssä säädetään, Vakuutusvalvontavirasto voi ottaa haltuunsa sveitsiläisen vahinkovakuutusyhtiön hallinnassa Suomessa olevaa omaisuutta taikka kieltää yhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta tällaista omaisuutta, jos Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaava viranomainen sitä pyytää.

Ennen kuin Vakuutusvalvontavirasto ryhtyy 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 47 §:n 2 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa, sen on ilmoitettava asiasta Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle.

6 §

Jos ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 66 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa vastaanottavana yhtiönä on sveitsiläinen vahinkovakuutusyhtiö, jolla on edustusto Suomessa, Vakuutusvalvontaviraston on, ennen kuin se antaa suostumuksensa vakuutuskannan luovuttamiseen, hankittava Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavalta viranomaiselta vahvistus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen riittävä toimintapääoma.

Jos ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 66 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa vastaanottavana yhtiönä on suomalainen vahinkovakuutusyhtiö, Vakuutusvalvontaviraston on pyynnöstä annettava Sveitsin vakuutustar-

kastuksesta vastaavalle viranomaiselle vahvistus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen riittävä toimintapääoma.

Sveitsiläinen vahinkovakuutusyhtiö, jolla on edustusto Suomessa, voi Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella vastaanottaa suomalaisen vakuutusyhtiön vakuutuskannan tai sen osan. Tällöin Vakuutusvalvontaviraston on ennen suostumuksen antamista han-

kittava 1 momentissa tarkoitettu vahvistus. Tässä momentissa tarkoitettussa vakuutuskannan luovutuksessa noudatetaan muuten soveltuvin osin, mitä vakuutusyhtiölain (1062/1979) 16 a luvun 1—9 sekä 11 ja 12 §:ssä säädetään, jollei Vakuutusvalvontavirasto myönnä tästä poikkeusta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveystministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 245

Asetus**suomalaisten vahinkovakuutusyhtiöiden toiminnasta Sveitsissä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä

muutetaan suomalaisten vahinkovakuutusyhtiöiden toiminnasta Sveitsissä 19 päivänä kesäkuuta 1997 annetun asetuksen (609/1997) 3 §, 4 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti sekä 5—7 § seuraavasti:

3 §

Ennen kuin Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaava viranomainen myöntää suomalaiselle vahinkovakuutusyhtiölle luvan harjoittaa vakuutusliikettä Sveitsissä, se lähettää suomalaisen vahinkovakuutusyhtiön Sveitsissä sijaitsevaa edustustoa koskevan toimintasuunnitelman ja mahdolliset huomautuksensa toimilupahakemuksesta Vakuutusvalvontavirastolle, jonka on annettava lausuntonsa hakemuksesta kolmen kuukauden kuluessa asiakirjojen vastaanottamisesta. Jollei Vakuutusvalvontavirasto anna lausuntoaan hakemuksesta mainitussa ajassa, sen katsotaan puoltavan hakemuksen hyväksymistä.

4 §

Sen lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 2 a luvun 3 §:ssä säädetään, suomalaisen vahinkovakuutusyhtiön edustuston perustamista Sveitsiin koskevaan hakemukseen on liitettävä Vakuutusvalvontaviraston antama todistus, josta käy ilmi:

—————
 Todistuksen antamista varten yhtiön on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämät selvitykset.

5 §

Jos suomalaisella vahinkovakuutusyhtiöllä on edustusto Sveitsissä, Vakuutusvalvontavirasto voi pyytää Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavaa viranomaista ryhtymään

kotivaltiossaan vakuutusyhtiölain 14 luvun 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin tai niitä vastaaviin toimenpiteisiin.

6 §

Jos vakuutusyhtiölain 16 a luvun 14 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa luovuttavana yhtiönä on suomalainen vahinkovakuutusyhtiö ja vastaanottavana yhtiönä vakuutusyhtiö, jolla on kotipaikka Sveitsissä, Vakuutusvalvontaviraston on, ennen kuin se antaa suostumuksensa vakuutuskannan luovuttamiseen, hankittava Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavalta viranomaiselta vahvistus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen riittävä toimintapääoma.

Jos luovuttavana yhtiönä on vakuutusyhtiö, jolla on kotipaikka Sveitsissä, ja vastaanottavana yhtiönä on suomalainen vahinkovakuutusyhtiö, jolla on edustusto Sveitsissä, Vakuutusvalvontaviraston on pyynnöstä annettava Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle vahvistus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen riittävä toimintapääoma.

7 §

Jos suomalaisella vahinkovakuutusyhtiöllä on edustusto Sveitsissä, Vakuutusvalvontaviraston on ilmoitettava yhtiön toimiluvan peruuttamisesta tai rajoittamisesta Sveitsin

vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 246

Asetus

vakuutusyhtiön vakuutusmatemaatikosta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan vakuutusyhtiön vakuutusmatemaatikosta 24 päivänä maaliskuuta 1995 annetun asetuksen (464/1995) 1 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §
Vakuutusyhtiön vakuutusmatemaatikon tehtävänä on huolehtia yhtiössä sovellettavien vakuutusmatemaattisten menetelmien asianmukaisuudesta sekä siitä, että yhtiön vakuutusmaksujen ja vastuuvelan määräämistapa ja määrä täyttävät vakuutusyhtiölain (1062/1979) ja lakisääteisiä vakuutuksia koskevien lakien sekä edellä tarkoitettujen

lakien nojalla annettujen asetusten, asianomaisen ministeriön päätösten ja Vakuutusvalvontaviraston määräysten mukaiset vaatimukset.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 247

Asetus**vakuutusyhtiön toimintapääomaan luettavista eristä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan vakuutusyhtiön toimintapääomaan luettavista eristä 24 päivänä maaliskuuta 1995 annetun asetuksen (462/1995) 1 §:n 1 momentin 1, 2, 5, 7, 9, 10, 10 a ja 11 kohta ja 2 momentin 3 kohta sekä 2 §:n johdantokappale, 4 ja 5 kohta sekä 5 §, sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentin 7 kohta ja 2 momentin 3 kohta asetuksessa 826/1997, 1 §:n 1 momentin 10 a kohta asetuksessa 361/1997 ja 2 §:n 4 kohta asetuksessa 1298/1996, sekä *lisätään* 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa asetuksessa 1298/1996, uusi 6 ja 7 kohta seuraavasti:

1 §

Vakuutusyhtiölain (1062/1979) 11 luvun 1 §:n 1 momentissa ja työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain (354/1997) 16 §:n 1 momentissa tarkoitettuun toimintapääomaan luetaan:

1) maksettu osakepääoma tai keskinäisen vakuutusyhtiön osalta maksettu pohjarahasto ja maksettu takuupääoma;

2) kun 25 prosenttia osakepääomasta tai pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä on maksettu, puolet maksamatta olevasta osakepääoman määrästä tai pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä;

5) kirjanpitolain (1336/1997) 5 luvun 12 §:n 1 momentin nojalla taseeseen merkitty poistoero ja 5 luvun 15 §:ssä tarkoitettut vapaaehtoiset varaukset;

7) vakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella 2 ja 3 momentissa säädetyin ehdoin ja rajoituksin täysin maksettu pääoma yhtiön vähintään

viideksi vuodeksi tai vähintään viiden vuoden irtisanomisajalla ottamasta pääomailainasta;

9) henkivakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella enintään 50 prosenttia siitä yhtiön tulevasta ylijäämästä, joka on arvioitu Vakuutusvalvontaviraston hyväksymällä tavalla;

10) henkivakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella yhtiön noudattamien kustannuskuormitusperusteiden mahdollistama määrä vakuutusten hankintamenoja siltä osin kuin niitä ei ole vähennetty vakuutusmaksuvastuusta tai aktivoitu taseen vastaaviin;

10 a) työeläkevakuutusyhtiön työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 6 luvun 14 §:n 2 momentissa tarkoitettu osittamaton lisävaikutusvastuu;

11) vakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella muut edellä esitettyihin rinnastettavat erät.

Jotta 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettu pääomalaina voidaan laskea osaksi toimintapääomaa, sen tulee täyttää vakuutusyhtiölain 1 luvun 4 §:n 2 momentissa mainittujen säännösten lisäksi seuraavat ehdot:

3) lainasopimusta voidaan muuttaa ainoastaan Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella.

2 §

Toimintapääomasta vähennetään sen mukaan kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää:

4) vakuutuksen hankintamenojen tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus siltä osin kuin se ylittää yhtiön kustannuskuormitusperusteiden mahdollistaman määrän sekä aineettomien hyödykkeiden tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus;

5) kaikki sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä;

6) vieraan sitoumuksen vakuudeksi annetut pantit ja kiinnitykset;

7) johdannaissopimusten mahdollinen enimmäistappio.

5 §

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta. Asianomainen ministeriö voi määrätä, että 1 §:n 1 momentin 6 kohtaa ja 2 §:n 2 kohtaa sovellettaessa lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavan vakuutusyhtiön tietyt varat arvostetaan niiden käyvästä arvosta poikkeavasti.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 248

Asetus**vakuutusyhtiön vastuuvelan laskentaperiaatteista**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 10 luvun 2 §:n 5 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1087/1996:

1 §

Henkivakuutusyhtiön vastuovelkaa laskettaessa on noudatettava seuraavia periaatteita:

1) vastuuelkalaskelmissa otetaan vastuuvelan turvaavuutta silmällä pitäen riittävällä tavalla huomioon laskennan kannalta oleellisten tekijöiden epäsuotuisa vaihtelu;

2) vastuuvelan laskentamenettely on vastuuelkaa kattavan omaisuuden arvostusmenetelmä huomioon ottaen turvaava;

3) vastuuelkaa laskettaessa käytettävä korko valitaan turvaavasti;

4) vastuuelkalaskelmissa käytettävä korko voidaan valita vastuuelkaa kattavan omaisuuden tuottotason mukaan tekemällä siitä turvaavuuden kannalta riittävä vähennys; jatkuvamaksuisten sopimusten osalta otetaan huomioon myös tulevien maksujen sijoittamisesta saatavien tuottojen taso; samoin tuottotasoa korjataan tulevien sijoitusten tuottoa vastaavaksi siltä osin kuin vastuuelkaa kattavien sijoitusten kesto on lyhyempi kuin vastuuvelan kesto;

5) mitä 4 kohdassa säädetään ei sovelleta sijoitussidonnaisiin vakuutuksiin, kertamaksuisiin korkeintaan kahdeksaksi vuodeksi tehtyihin vakuutus sopimuksiin eikä vakuutuksiin, joiden oikeudesta niiden tuottaman ylijäämän jakoon ei ole määräystä vakuutus sopimuksessa; tässä kohdassa tarkoitettujen vakuutusten vastuuelkalaskelmissa käytettävä korko ei ylitä näiden vakuutusten katteena olevien yhtiön sijoitusten turvaavasti arvioidua tuottotasoa;

6) yksittäisen vakuutuksen osuus yhtiön vakuutusmaksuvastuusta on aina ainakin yhtä suuri kuin vakuutukselle taattu takaisinostoarvo; myös sellaiset lisäedut, joiden saamiseen liittyy jokin erityisehto, varataan vastuuelkaan;

7) vakuutusten hankintamenon jaksottaminen voidaan suorittaa vähentämällä bruttovakuutusmaksuvastuusta erä, jonka yhtiön vakuutuksista liikekustannustensa kattamiseen perimät erät ja yhtiön taseensa vastaaviin mahdollisesti aktivoimien hankintamenojen taso huomioon ottaen voidaan katsoa vakuutettujen etujen turvaavuutta vaarantamatta olevan käytettävissä tähän tarkoitukseen;

8) voimassa olevan vakuutuskannan hoitamisesta aiheutuvat kustannukset voidaan ottaa huomioon epäsuorasti vähentämällä tulevista tuotoista vakuutuksen hallintokustannuksia varten perittävät erät, jollei turvaavuus edellytä toisenlaista menettelyä;

9) tulevat lisäedut voidaan ottaa huomioon epäsuorasti tavalla, joka vastaa vastuuelkalaskelmien perusteena olevia arvioita ja yhtiön lisäetujen nykyistä määrittelytapaa;

10) vastuuvelan laskentaperiaatteita ei vaihdella vuosittain siten, että se pienentäisi oleellisesti vuositulosten vertailukelpoisuutta tai aiheuttaisi tarpeetonta vaihtelua vakuutusentajille palautettavan ylijäämän tasossa.

Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset vastuuelkaa laskettaessa käytettävän koron enimmäismäärästä ja tarvittaessa myös 1 momentissa lueteltujen periaatteiden soveltamisesta. Samoin ministeriö määrittelee ne yleiset periaatteet, joita noudattaen tasoitusvastuu lasketaan, ja sen, miten tasoitusvastuu vaikuttaa 1 momentissa tarkoitettuihin turvaavuusvaatimuksiin. Tasoitusvastuun osalta yhtiön on selvitettävä Vakuutusvalvontavirastolle etukäteen, miten se soveltaa ministeriön määrittelemiä periaatteita.

2 §

Vahinkovakuutusyhtiön vastuuelkaa las-

kettaessa on noudatettava seuraavia periaatteita:

1) vastuovelka on aina riittävä siten, että vakuutusyhtiön voidaan katsoa kohtuudella arvioiden selviytyvän yhtiön vakuutussojimuksista aiheutuvista velvoitteista;

2) vakuutusyhtiö voi käyttää vastuuvelan laskennassa tilastollisia menetelmiä; yhtiö kykenee selvittämään käyttämiensä tilastollisten menetelmien asianmukaisuuden oman aineistonsa perusteella tai tilastoaineistolla, joka on kerätty sen omaa vakuutuskantaa vastaaviksi katsottavista vakuutuskannoista;

3) eläkeluotoisten korvausten vastuuvelka lasketaan tavanomaisin henkivakuutuksessa sovellettavin menetelmin; käytettävä korkokanta valitaan 4 kohdassa määriteltävällä tavalla;

4) korkoutuksen käyttö on sallittu muissa kuin 3 kohdassa tarkoitetuissa vastuuvelkalaskelmissa vain, jos korkoutusta käytetään niin, että korkoutuksen vaikutus on selvitetävissä, ja jos seuraavat edellytykset ovat olemassa;

a) vahinkoryhmän keskimääräisen selviämisaajan arvioidaan olevan vähintään neljä vuotta;

b) korkoutus suoritetaan turvaavalla tavalla ja noudatettavasta korkoutustavasta ilmoitetaan Vakuutusvalvontavirastolle etukäteen;

c) vakuutusyhtiö ottaa huomioon kokonaiskorvausmenoa arvioidessaan kaikki sitä mahdollisesti lisäävät tekijät;

d) vakuutusyhtiö pystyy johtamaan käyttämänsä laskentamallin luotettavasti omasta aineistostaan tai omaa vakuutuskantansa vastaaviksi katsottavista vakuutuskannoista laaditusta tilastoaineistosta;

e) käytettävä laskuperustekorko ei ylitä vastuuta kattavan omaisuuden turvaavasti määrättyä sijoitustuoton tasoa vahinkojen keskimääräisenä arvioituna selviämisaikana.

Käytetystä korkoutusmenetelmästä on tehtävä selkoa yhtiön taseen liitetiedoissa.

Asianomainen ministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa lueteltujen periaatteiden soveltamisesta. Samoin ministeriö määrittelee ne yleiset periaatteet, joita noudatetaan vakuutusyhtiön tasoitusmäärää laskettaessa. Yhtiön on haettava etukäteen Vakuutusvalvontaviraston vahvistus tavalle, jolla se soveltaa edellä tarkoitettuja tasoitusmäärän yleisiä laskentaperiaatteita.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Tällä asetuksella kumotaan vakuutusyhtiön vastuuvelan laskentaperiaatteista 24 päivänä maaliskuuta 1995 annettu asetus (463/1995).

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 249

Asetus**ensivakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhtiön vastuuvelan katteesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä

muutetaan ensivakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhtiön vastuuvelan katteesta 24 päivänä maaliskuuta 1995 annetun asetuksen (461/1995) 1 §:n 1 momentin 2 ja 5 kohta, 2 §:n 1 ja 3 momentti, 3 §:n 1 momentin 3 kohta, 6 §:n 3 momentti, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 4 ja 5 momentti, 10 §:n 1 momentti sekä 11, 13 ja 14 §,

sellaisena kuin niistä on 11 § asetuksessa 827/1997, seuraavasti:

1 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

2) *ETA-valtiossa sijaitsevilla säännellyillä markkinoilla* ETA-valtion viranomaisen valvonnan alaista arvopaperipörssiä ja sellaista muuta ETA-valtiossa toimivaa vaihdantajärjestelmää, joka Vakuutusvalvontaviraston antamien määräysten mukaan rinnastetaan tällaiseen arvopaperipörssiin;

5) *vakuudettomalla velkasitoumuksella* sellaista velkasitoumusta, johon ei liity vakuutusta, joka 3—5 §:n mukaan voitaisiin sellaiseen hyväksyä vastuuvelan katteeksi tai joka Vakuutusvalvontaviraston antamien määräysten mukaan hyväksytään vakuudeksi;

Tämän asetuksen säännöksiä kiinteistöistä, rakennuksista ja vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:n 5 momentin 5 kohdassa tarkoitetuista oikeuksista sovelletaan myös sellaisen kiinteistöyhteisön, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jossa katteen haltijalla on määräämisvalta, omistamiin tällaisiin varoihin samalla tavoin kuin jos nämä varat olisivat vakuutusyhtiön suorassa omistuksessa. Mitä tässä momentissa säädetään, koskee myös sellaista kiinteistöyhteisöä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jossa katteen haltijalla on määräämisvalta yhdessä toisen vakuutusyhtiön tai toisten vakuutusyhtiöiden taikka vakuutusyhtiön konserniin kuuluvien muiden yhtiöiden kanssa tai jonka Vakuutusvalvontavirasto vakuutusyhtiön hakemuksesta rinnastaa tässä momentissa tarkoitettuun kiinteistöyhteisöön. Vakuutusyhtiöllä tarkoitetaan tässä momentissa ETA-valtiossa toimiluvan saanutta vakuutusyhtiötä.

2 §

Soveltamisalan tarkennukset

Tämän asetuksen säännöksiä ETA-valtiosta sovelletaan siinä laajuudessa ja sellaisin edellytyksin kuin asianomainen ministeriö määrää myös muuhun valtioon, jonka ministeriö määräyksessään rinnastaa ETA-valtioon.

3 §

Omaisuuslajien ryhmät, joilla voidaan kattaa vastuuvelan koko määrä

Vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:n 2 momentissa säädetyn edellytyksin ja rajoituksin saa vastuuvelan koko määrän katteena olla:

3) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen talletuspankki tai vakuutusyhtiö taikka sellainen muu yhteisö, jonka Vakuutusvalvontavirasto rinnastaa edellä tarkoitettuun talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön;

6 §

Omaisuuslajien ryhmät, joilla voidaan kattaa yhteensä enintään 25 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset siitä, millaisin edellytyksin ja rajoituksin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut varat saadaan lukea katteeseen.

8 §

Eräiden yksittäisten riskikeskittymien rajoittaminen 10 prosenttiin vastuuvelan bruttomäärästä

Jos 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun velkasitoumukseen liittyy vakuus, joka 3—5 §:n mukaan voitaisiin sellaisenaan hyväksyä vastuuvelan katteeksi tai joka Vakuutusvalvontaviraston antamien määräysten mukaan hyväksytään vakuudeksi, tällaista velkasitoumusta ei vakuuden katekelpoiseen määrään saakka oteta huomioon 1 momentissa säädettyä 10 prosentin enimmäisrajaa sovellettaessa.

9 §

Eräiden yksittäisten riskikeskittymien rajoittaminen 5, 10, 15 30 tai 40 prosenttiin vastuuvelan bruttomäärästä

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset siitä, miten 3 momentissa tarkoitettua 40 prosentin ja 15 prosentin enimmäisrajaa sovelletaan ottaen huomioon ne edellytykset ja rajoitukset, joista säädetään vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:n 2 momentissa. Vakuutusvalvontaviraston määräyksissä on erityisesti kiinnitettävä huomiota 3 §:n 3 kohdassa tarkoitetun talletus-

pankin, vakuutusyhtiön tai muun yhteisön omien varojen määrään katteen haltijan vastuuvelan bruttomäärään verrattuna.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun velkasitoumukseen liittyy vakuus, joka 3—5 §:n mukaan voitaisiin sellaisenaan hyväksyä vastuuvelan katteeksi tai joka Vakuutusvalvontaviraston antamien määräysten mukaan hyväksytään vakuudeksi, tällaista velkasitoumusta ei vakuuden katekelpoiseen määrään saakka oteta huomioon 1 momentissa säädettyä 5 prosentin eikä 2 momentissa säädettyä 10 prosentin enimmäisrajaa sovellettaessa. Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen velkasitoumusten yhteismäärä ennen vakuuksien vähentämistä saa kuitenkin olla enintään 30 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä.

10 §

Eräiden yksittäisten riskikeskittymien rajoittaminen 1 tai 2 prosenttiin vastuuvelan bruttomäärästä

Vastuuvelan katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna yhteensä enintään 1 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä vastaava määrä saman velallisen ja hänen kanssaan olennaisessa taloudellisessa etuyhteydessä olevien muiden velallisten liikkeeseen laskemiin sellaisiin vakuudettomiin joukkovelkakirjalainoihin ja muihin vakuudettomiin raha- ja pääomamarkkinavälineisiin, joilla ei käydä kauppaa ETA-valtiossa sijaitsevilla säännellyillä markkinoilla, ja näiden antamiin muihin vakuudettomiin velkasitoumuksiin. Vakuutusvalvontavirasto voi yksittäistapauksissa nostaa rajan 2 prosenttiin.

11 §

Tytäryhteisön osakkeet

Vakuutusyhtiö ei saa lukea vastuuvelan katteeseen ilman Vakuutusvalvontaviraston lupaa osakeyhtiölain (734/1978) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitetun muun tytäryhteisönsä kuin kiinteistöyhteisön osakkeita eikä tällaiselle tytäryhteisölleen annettua pääomaa.

13 §

Poikkeusluvan antaminen enimmäisrajan ylitykseen

Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutusyhtiön pyynnöstä antaa luvan 4 ja 5 §:ssä, 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa ja 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetyn rajan ylitykseen. Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutusyhtiön pyynnöstä antaa määräajaksi luvan 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa, 7 §:ssä, 8 §:n 1 momentin 2—5 kohdassa ja 3 momentissa sekä 9 ja 10 §:ssä säädetyn rajan ylitykseen.

14 §

Määräystenantovaltuus

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

tarkemmat määräykset vastuuvelan katteeseen kuuluvien varojen sijainnista, valuuttariskin rajoittamisesta ja valuuttaliikkeen järjestämisestä, johdannaissovimusten käytöstä vastuuvelan katteen yhteydessä, vakuuksien arvostuksesta ja vakuuksien merkityksestä luettaessa katteeseen sitoumuksia, joihin vakuudet liittyvät.

Vakuutusvalvontavirasto voi yksittäistapauksissa määrätä, jos siihen vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:n 2 momentin soveltamisen kannalta on erityistä syytä, ettei tiettyjä varoja saa lukea yhtiön vastuuvelan katteeseen.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 250

Vakuutusyhtiöasetus

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 18 luvun 9 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Vakuutusyhtiöiden toimiluparekisteriä pitää Vakuutusvalvontavirasto. Toimiluparekisteriin merkitään:

1) toimiluvan saaneen vakuutusyhtiön nimi ja se toiminimen kaksi- tai useampikielinen ilmaisu, jota tarkoitetaan vakuutusyhtiölain (1062/1979) 2 luvun 4 §:n 2 momentissa;

2) vakuutusliike, jota toimilupa koskee;

3) toimiluvan antamisen päivämäärä;

4) toimiluvan peruuttaminen, sen syy ja ajankohta sekä, jos peruuttaminen ei koske yhtiön koko toimintaa, mitä osaa toiminnasta se koskee.

Asianomaisen ministeriön on viipymättä annettava Vakuutusvalvontavirastolle tieto vakuutusyhtiön toimiluvan antamista, muuttamista tai peruuttamista koskevasta päätöksestä.

2 §

Asiakirjat, jotka koskevat vakuutusyhtiön sulautumista, vakuutuskannan luovuttamista, vakuutusosakeyhtiön jakautumista, vakuutusosakeyhtiön muuttamista keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi tai keskinäisen vakuutusyhtiön muuttamista vakuutusosakeyhtiöksi taikka vakuutusyhtiön osake- tai takuupääoman, vararahaston tai ylikurssirahaston alentamista, on pidettävä nähtävinä Vakuutusvalvontavirastossa vakuutusyhtiölain 16 luvun 13 §:n 2 momentissa, 16 a luvun 9 §:n 2 momentissa, 16 b luvun 4 §:n 2 momentissa ja 18 a luvun 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua määräajan loppuun.

3 §

Vakuutusyhtiölain 15 luvun 8 §:ssä tarkoitettua tilinpäätöksen ja konsernitilinpäätöksen sekä mainitun luvun 15 §:ssä tarkoitettua lopputilityksen valmistuttua on niistä annettava viipymättä jäljennös Vakuutusvalvontavirastolle. Samoin on virastolle annettava jäljennös ensiksi mainitussa lainkohdassa tarkoitettua selvitysmiesten ilmoituksesta.

4 §

Kun vakuutusyhtiö taikka sen yhtiöjärjestyksestä, osakepääomaa, takuupääomaa tai pohjarahastoa koskeva muutos on merkitty kaupparekisteriin, vakuutusyhtiön on viipymättä annettava siitä tieto Vakuutusvalvontavirastolle.

5 §

Jos Vakuutusvalvontavirasto kieltää vakuutusyhtiötä antamasta uusia vakuutuksia, viraston on kuulutettava siitä virallisessa lehdessä yhtiön kustannuksella ja ilmoitettava siitä yhtiön osakkaille yhtiöjärjestyksessä määrättyllä tavalla.

Jos Vakuutusvalvontavirasto kieltää vakuutusyhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta yhtiön hallinnassa olevaa omaisuutta, viraston on niin ikään kuulutettava siitä yhtiön kustannuksella virallisessa lehdessä.

6 §

Vakuutusyhtiölain 14 luvun 7 §:ssä tarkoitetuista asiantuntijoista tulee vähintään yhden olla perehtynyt henkilövakuutukseen,

yhden vahinkovakuutukseen ja yhden varojen sijoitukseen. Vähintään yhden asiantuntijan on oltava vakuutusmatemaatikko ja yhden oikeustieteen kandidaatin tutkinnon suorittanut. Mitä tässä pykälässä säädetään asiantuntijoista, koskee myös heidän varamiehään.

7 §

Asiantuntijoiden kokous on päätösvaltainen, kun läsnä on vähintään puolet asiantuntijoista tai heidän varamiehistäään.

Asiantuntijoiden lausunnoksi tulee se mie-

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

lipide, jota enemmän kuin puolet läsnä olleista on kannattanut.

8 §

Asiantuntijoille maksetaan asianomaisen ministeriön määräämä kokouspalkkio.

9 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Tällä asetuksella kumotaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annettu vakuutusyhtiöasetus (1064/1979) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 251

Asetus**palosuojelumaksusta annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen 4 ja 5 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan palosuojelumaksusta annetun lain toimeenpanosta 26 päivänä kesäkuuta 1947 annetun asetuksen (512/1947) 4 § sekä 5 §:n 1 momentti ja 2 momentin johdantokappale, sellaisina kuin ne ovat, 4 § ja 5 §:n 2 momentin johdantokappale asetuksessa 465/1995 ja 5 §:n 1 momentti asetuksessa 1649/1993, seuraavasti:

4 §

Maksuunpanon toimittaa ja maksupäivän määrää sen läänin lääninhallitus, jossa suomalaisella vakuutuslaitoksella on kotipaikka tai jossa ulkomaisen vakuutuslaitoksen edustusto sijaitsee. Jos kysymyksessä on ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö, joka harjoittaa Suomessa vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa, maksuunpanon toimittaa ja maksupäivän määrää Etelä-Suomen lääninhallitus. Vakuutusvalvontaviraston on tarvittaessa annettava lääninhallitukselle palosuojelumaksun määrittämistä varten tarpeellisia tietoja ja selvityksiä.

ninhallituksille tiedot asianomaisessa läänissä olevista maksuvelvollisista vakuutuslaitoksista. Lääninhallitusten on ennen heinäkuun loppua lähetettävä vakuutuslaitoksille kehoitus maksuunpanoa varten tarvittavien tietojen antamisesta sekä sisäasiainministeriön vahvistaman kaavan mukainen ilmoituslomake.

Jos kysymyksessä on ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö, joka harjoittaa Suomessa vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa, Vakuutusvalvontaviraston on vastaavasti toimitettava Etelä-Suomen lääninhallitukselle seuraavat tiedot:

5 §

Vakuutusvalvontaviraston on vuosittain ennen 15 päivää heinäkuuta toimitettava lään-

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 252

Asetus**vaarallisten tai merta pilaavien aineiden aluskuljetuksiin liittyvistä ilmoitusvelvollisuuksista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan vaarallisten tai merta pilaavien aineiden aluskuljetuksiin liittyvistä ilmoitusvelvollisuuksista 30 päivänä syyskuuta 1994 annetun asetuksen (869/1994) 2 §:n 3 kohta, 4 §, 5 §:n 2 momentti ja 6 § sekä
lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi asetuksissa 76/1997 ja 34/1998, uusi 6 a kohta seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

3) *vaarallisella aineella* IMDG-koodin, mukaan lukien INF-koodissa tarkoitetut radioaktiiviset aineet, sekä IBC-koodin 17 luvun ja IGC-koodin 19 luvun mukaisesti luokiteltuja aineita;

6 a) *INF-koodilla säteilytetyn ydinpolttoaineen, plutoniumin ja erittäin radioaktiivisten jätteiden turvallisesta kuljettamisesta kuljetussäiliöissä aluksilla koskevaa IMO:n säännöstöä*, sellaisena kuin se on voimassa 1 päivänä tammikuuta 1998;

4 §

Aluksesta tehtävät ilmoitukset

Aluksen, joka lähtee Suomen satamasta lastinaan vaarallisia tai merta pilaavia aineita, on tehtävä ennen lähtöään ilmoitus merenkululaitokselle merenkululaitoksen tarkemmin määräämällä tavalla.

Aluksen, joka ensimmäisenä määräsatomaan tai ankkuripaikkanaan saapuu Suomen satamaan tai ankkuripaikalle Euroopan talousalueen ulkopuolisesta satamasta lastinaan vaarallisia tai merta pilaavia aineita, on päästäkseen satamaan tai ankkuripaikalle tehtävä lastausatamasta lähtiessään ilmoitus merenkululaitokselle merenkululaitoksen tarkemmin määräämällä tavalla. Jos määräsatama tai ankkuripaikka selviää vasta matkan aikana, ilmoitus on tehtävä viimeistään silloin, kun määräsatama tai ankkuripaikka on selvillä.

Edellä 1 ja 2 momentissa mainituissa ilmoituksissa, joiden tekeminen on aluksen liikenteenharjoittajan velvollisuutena, on oltava tiedot aluksen nimestä, tunnuskirjaimista ja tarvittaessa IMO-tunnistenumeroista, kansallisuudesta, pituudesta, syvyyksestä, määräsatomasta ja saapumisajasta sinne, arvioidusta lähtöajasta, suunnitellusta reitistä sekä 3 §:n 1 momentissa mainitut tiedot alukseen lastatuista vaarallisista tai merta pilaavista aineista ja tarvittaessa aluksen luokasta sellaisena kuin se on määritelty INF-koodissa sekä tiedot vaarallisten tai merta pilaavien aineiden määrästä ja sijoituksesta alukseen sekä tiedot kuljetussäiliöiden tai rahtikonttien tunnistamismerkinnöistä ja

N:o 252

vakuutus siitä, että aluksella on lastia ja sen sijoitusta koskevat yksilöidyt tiedot. Lisäksi ilmoitukseen tulee sisältyä tieto aluksella olevan laivaväen lukumäärästä.

5 §

Päällikön ilmoitusvelvollisuus

Ilmoituksessa on oltava 4 §:n 3 momentissa mainitut tiedot, ja siinä on oltava selvitys tapahtuman laadusta. Merenkululaitos antaa tarkemmat määräykset ilmoitusvelvollisuudesta.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

6 §

Tarkastuslomake

Aluksen päällikön on täytettävä merenkululaitoksen vahvistama tarkastuslomake ja annettava se tiedoksi luotsille ja asianomaisen merenkuluntarkastustoimiston toimistopäällikölle, merenkulunylitarkastajalle tai merenkuluntarkastajalle, jos tämä sitä pyytää.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä maaliskuuta 1999.

Liikenneministeri *Kimmo Sasi*